

PÍSEŇ 0888

Synu Otce nebeského

Zdeněk Čep



1. Sy - nu Ot - ce ne - bes - ké - ho, v rov - né cti a slá - vě je - ho,



svět - lo z svět - la prav - di - vé - ho, Bo - že z Bo - ha je - di - né - ho.

2. Aj, již odchází noc tmavá, záře denní zasvítává,
nebe, zemi osvěcuje, od světla tmu odděluje.
3. Ó by též tma neznámosti, jež se dosud v srdcích hostí,
ustoupila světlu z nebe a my jasně znali tebe!
4. Vzejdí, slunce nejjasnější, vrať den světu spanilejší,
zapaš noc temností škodných, rozptyl stíny bludů svodných.
5. Tobě, Kriste, budiž chvála s Bohem Otcem neustálá,
spolu také s Duchem svatým, od věků v trojici spjatým.

1710/1877/1970